

Geris ir bloges ypatybių jaunimo
auklėjime.

Gerų ypatybių vystymas ir blogų slopinimas. Pirmosios
reikšmės įtakymas jaunųjų auklėjimui.

Paimamos ir katastrofos jaunimo
auklėjime.

Neapibrėžimas. Neapibrėžtumo jausmai. Iškrypimas
misticizmo ir augimo taisyklės laisvumo. Žaidimas
[pavojingas] kolonizacijos jausmais. Iškrypimas ir net.

Problemos psichologija ir jų reikšmė auklėjime.

A. Egzistencija ir vartojimo taisyklės normos:

a) materialiosios normos, b) psichologinės normos, c) seksualinės n.

Ugdymo normos:

- a) motyvacijos normos (judėti)
- b) reorganizacijos (tebėjimo: ugdymo, gindymo, uoslės vystym.)
- c) imitacijos (dabarties)
- d) intelektualinės (mokymosi normos)
- e) meninės normos
- f) moralinės
- g) religinės.

Beveikimais normos:

- a) draugystės
- b) lovos ir rūgščių.

Vēdības ir ģeima.

Ju vērtināmas gantuma ir reliģiozes pozušas.
Druy daļnai ne skirtinga prauteni, atānu
lyāu asmeis sutartimis ijmās vānu kelin
Atstānu gantumu parerģi.
Lijōs Camp Tero - motus - vārte.

Sestanti ģeima, kaip sociālais ex-
nimo ir kylāncis gantības problema.

Aukstyesnis ģeima gantības kaudai po vānu stogi
Ģeima gantības kylant mēsturose pārmānes
Povānīg ir pomētānu stānānu dālejšmas.
Mēģināms uleāyfu ģeima gantības.

Vaiķas ir reliģija

Aukstyesnis ģeimāis. Vāķijāns: Ģeimi, dāngus
ir poēmis kaip pastovis dalykai.

Ģeimāis reliģijas mokslo pārtāyģes vānu
neapsunānūt jo proto mēsturose dāyģes.
Vaiķis ir uleāyfu mēsturose tūnānu mēsturose
augimo mēsturose ir vānu pārtāyģes vānu
odis.

Gantības mēsturose, parānāne

parānāne ir reliģija

Aukstyesnis ģeima gantības. Ģeimāis mēsturose
mas po koperniko ir Salicijāns mēsturose mē-
sturose. Ģeimāis ir klānānu vānu mēsturose
ģeimāis mēsturose reliģija.

Krosas ir "Apari"

Platoniska valė ir nauja Gerbo imperator.

Urus kur imogus dgin platinis, laimingesnis
gyvenimo sutikime zodi, valė. Dideji, pasaulis
mobilitatai ka maityti, venokiu ar kitomis būdais
savo pasaulyje yra sandė, meda idėis.

Prinos es kad rudenis diena.

Prinos es, kad rudenis diena

Tur aiz priedēm taisās austi:

Kā no celinēka kūtīm

Varī tu tā maigi snaust?

Ne tu zini kur tam mēģe

Nede, kur lītens vīnu sauc,

Kādu pīckus, kādas bēdas

Dzīve oņa kausā jāne.

Māsu kāru dūmo dūsmu

Gariā veta dziedāja;

Berzi vēsās sūnu bisās

Kaibām lapām kaisīje.

Nakar tur aiz mēģā slēdās

Tev uz mīģu Tēva nams,

Ceļš uz manu dzimto Zemi

Nēnospraucītis, nejinams.

Klav, cer' kokiem ūtas vēsmie

Ēt jau rāvu bīdīnēt,

Un tā dzīvē mīģā smaidi ...

Lēl man tei modināt!

Prinos es, kad rudenis diena

Tur aiz priedēm taisās austi;

Kā no celinēka kūtīm

Varī tu tā soldī snaust!

/st. Nredra/

Es nezinu un nesaprotu.

Es nezinu, un nesaprotu,

ko gūt no manīm līktenis?

Par kādas nošņūma sodu

Dzīs manīm cīst' ī nolīcis.

Man nor ne tēģas ne mēģas

Ne oena sirds, kas mīl' man!

Ne ūtas cēģis, arne kāģas,

Dzīs līn, kas rakats pēnāts man.

Leif bija iemīļāis skubē,
Tā bija skaista glāze,
Bet gala skaistās, glās' oīs,
Bet gala es tās mīļāju.
Es nespēju oīs aizmirst skubi,
Tē rožu vārtām lupinām, -
Ar gāšņu matu skaistām spogām,
Lē laimes bijies skūpstāju.

Es nespēju oīs aizmirst skubi,
Dēl tās lē mīļām sērām,
Pirms mīris būtu vēl es tikām:
Es Tevi aizmirst nespēju, -

Es stāigāju gar upes malē
Un nīnu oīs' nīskātes,
Es lūdžu nāras, lai tās monim
Beiz monas vērās vāglotē ...

Nāc man līdž, kur baltas rofes gred.

Nāc man līdž, kur baltas rofes gred,
Jēta birstalīnās saule rēd,
Druvas sūpo līnā vērminā,
Tāluma skan strautā vālodā.

Nāc man līdž uz kluso sētīnu
Un mūs' līnāis vējnis pavādis,
Lai tās eļā bēdīs stāstītu -
Sapno mējs un druvas sautē vīž.

Tur ir mūs' baltāis laimes nīš,
Pēd' uz sauli jēdā mākonīs,
Pēdēs cēls un saules dimantē,
Turpu nāci, vīsmūtākō.

/Dr. Jakobsons./

Laums un Traks, tu puika, esi bijis.

Jauns un Traks, tu puika, esi bijis,

Laupdoms manū gelta gredzenā!

Ļai tu grūti mōhim jaunū pirkē,

Jeb vai saukt par savu līgavin'?

- Nav naudināš par ko jaunū pirkē,

Sauksē tev par savu līgavin'.

Piknē sauksē tev līgavinē,

Kamēr sārta nē saukē lēks.

Uzlec sārta, spoža nē saukē,

Tu, ardreiv, ciema jeltēnīt!

Mon pašamī šai līgavinē,

Gaida mani mājās parnākot.

1934 m. kelykų 11 dieną. Pasienio sargybinių policistas
Lubartas nekantariai žiūri į laikrodį, laukdamas pama-
nės. Jau praėjo pusė valandos laiko kai jis turėjo
pareikšti, tačiau jis keičia sargybinių matyt būdai
civilyų gventojų vėlykinis dirduosmas susikaitas su
laikrodėliu. Lubartas nekantariai; jo mintys blyso
o galvojė mintys chaosas. Rankos vena po kėstis
į galvą mintys apne vėlar pralėstis į vėlyvų drens
kuris jis patyke vena skauda nemalonius. 13 die-
nis vėlas, ir senesnių sargybinių tarnautojų Pranas ž.
nuo, šimymini kalis į kurį parvėte ir Lubartas.

Lubartas pavnas tarnautojus nebūna ir tu kuris
sabinari nuo padonių prabūro, tačiau jo uoras
dalyvaici kalis buvo vėlyvų su kita telūkoni-
pinigais kuris jis ne kg telūkio. Kad numatydamas
kad pramonės vėlyvų nepalaukia atėlyps jo būsenis
jis ir pradėjęs buvo mėtora vėlyvų jomė nedalyvaici
bet primygtinai Pranus kvečiant suprato, kad atėi-
saryti blysi vėlyvų ir kvečiant jomė. Kaip
mėtora jis mėtora tu sargybinių gerimo, paži-
rom ~~ir vėlyvų ir mėtora vėlyvų~~ kaip kad mėtora
dalyvų nei slybtučių, nei vėlyvų ir atėlyvų
kalis kuris jau buvo daugiau nūvų jomė. Cui
jis mėtora vėlyvų slybtučių kuris į dalyvų
kambari atėlyvų grafis slybtučių gerimo ir bards-
maris nū pavėlyvų vėlyvų Lubartas. Lubartas
atėlyvų klaus mėtora, tačiau slybtučių jomė
miant, kad kėlyvų vėlyvų gerimo egi vėlyvų ir
nū kėlyvų vėlyvų tarpe kėlyvų kėlyvų vėlyvų ir
vėlyvų jomė gaudimo. Vėlyvų jomė kėlyvų vėlyvų
ho stalo kur kėlyvų vėlyvų vėlyvų vėlyvų

14. Tāpe ir par pilso. rajona V-kar ^{daļa} ^{stāsts}
stills ir lūgums kompromis. V-kar ^{daļa} ^{stāsts}
sedina, ja solis zars, ir prātie, kad ^{daļa} ^{stāsts}
mīnkas, ja laudājis ir parclāvis, ja ^{daļa} ^{stāsts}
anais šķēlais be arēs, kurins nūstē, ^{daļa} ^{stāsts}
brāvdindams Traudimū, ir joanizē pati prāsi
hīnizs kaunmīs jūrdymū. Lūbartas lūnizna lūniz-
tū, kad pagal jo nūmāniz tai nūstāniz tūm-
bīniz mūstūzīz nūrodymāniz, kad V-kar galis
baustī tū dūstā abā be arēs; tūmū, lū
kad galimā, būlū baustī mūpso nūgērimū jū dūm-
mū mūstānūzē dū nūcū nūskāitiz, be tū jū
nūrodū, kad jū jū nūbaudiz lūtas nūstānizniz tū
grā kalimā, lūmīnizniz ir dūzēz kaunmīs jū
nūplāhiziz, tācīnū tū nūcū nūpādēdū. Jūndū
V-kar mūnūmūzēz lūnizēz pūlūstiz gīrūh Lū-
bartiz pūbāstiz, kuriz lūz sarkiz tūmīnūmūmū
nū mūlūmūmū cūmpā nū mūlūmūz nūdūz
Lūbartiz. Sītuācīz pūlūkūstiz jū pūādēdū, atlūz
jū nūdūz kaunmīs nūnūdūmāz nūnūz tūlūz
nū gīnū nū mūlūmūz. Ir tāz jū nūbāz
nūgēz gūnū šķēlū nūnūzūz kūpūmūz nūnūz
tū. Lūmūz dū gēz atzīzāz, pūzāzēdūmāz
kūzīz kūz tūz. Nūcīnū jū dūz nū kūndūz
nūz Lūbartiz zīnūmāz jū dūzūz ir kūz
kūz jū jū dūzūz nūbēzēz, tūcīnū mūmū-
lūnūz nū nūnūmūz pūzēzēdūz. Nūcīnū sūmī-
nūz nūgēz pūzēzūz ir cūz Lūbartiz gūz
pūzūz pūzāzēdūz nūz gīrūz, stūz pūzēzēdūz
jū kūz kūzūz sūzēz. Nūnūz kūz kūz pūz-
tūz jū pūzēz, kad jū nūgūz nūcūzūz kūpūmūz
kūz ir pūzūzēz sūzūmūz, kad lūzēz; mūzū-
mūz kūz pūzēz. Cūz jū nūnūz gūzūz nū
nūzūzēz, lūz kūpūmūz pūzēzēdūz. Būlūz dūz
tūzūz ir nūnūz nū jū tūzūz tūz pūz jūnūz
pūzēzēz, nūcīnūz nūzūzūz pūzēzēz sūzūz
nūz Lūbartiz kūzūz nūz nūzūzēz kūz
lūz ir pūz. pūzūzēz nūz

(pūzēzēz kūz lūz)

Liubartas turiau ušino kas paimę o pintaus, nes
jo mitegio kelis, ramus mieda. Podel staudrau jam
kaip ušias neaškus. Jo supradate toxy jonyk, tadeu
tai kuty jonyk kas nors istorani, bet kaip vi-
prast jis tai jonyk baluy kytome buvo vtu tu
holcejo tarnautojan ir jo seimny nariai. Nei vieno
is jo jo nedzista magisteje statti. Si myslė is ir
karmina usg drung. Liubartas is pat moichs
auges varge nebuvo islaidus. Jo brangina ir tau-
pe uokvoteng ušiditę centę galvodamas pagerint
savo ir ušluttupai egepanancios savo seimny pra-
dety ir is miostelis jam buvo upatugai skaudes.
Tarys tarysbe m nuolatinec allyzinium jo
plonavo kaip toarkys savo talimerni gibening. Jo
pat moichs jo turęp dideli patrauking is moichs,
kita del netuto tero jo atriadete ir ušvint
darbu žemei kutyje. Dobar jo galvoja isivir-
net maximo mokymosi pomokas ir nors pariduo-
tai staugtis jęgti tai ko taip trauko. O parinytims
ir noro jis turę paronykamai, svarbu kad tai
m piniagai isivestum. Je vis tu piniagai!

Piniagai savo uškaloms, piniagai padeti varkus
beaugiant nuvargusoms fevdi, kad nors kras
paipantę lengvoms ir varge nastę betvarkent
ušvintemyje trokas, o jo ušiditi taip ne ošvina
ir tre patys... ach! net musiboda apie tai ir
galvoti.

Sros mintys Liubartę darę liudng autamai
misterkuzi, taip uškantriac laukiant is paxeliont.
Paxeliont is noręp ušvontę atraronindes paxelges
jaurmo ir eiti tur nors. O tur nei is patę mesi-
nojo. Bet lyg tycia, pomaines mekur ušimeto, bet nuo
namų tur yra sargytes kushos kellic lime vony atene
dvi meroate. Liubartas veng is paista: tai namų uš-
vininko tarnaite karusi kening dainai is mato, bet kas
ta antroji kuris ji nira maly ir ušpajiste? jos eime
tenai lme venny neve namų is paxeliont ir Liubartas
pagal taisykle, pivalety jas ušlartyti, bet jis mato kad
jel non is paxeliont is autuvidomas jois noro

Apic Obelias sito
Kantizes 1945 of 13

1

2

Sis tas, ope pragyventas dienas.

1915 m. liepos m. 13 d. Tytu. Ši mairiausio
ojo. Karšči sautis spinduliaci negailestin-
cau degina, virdami iškoti gausio.

Oleliu, silas tyti, rodes vinnipines, koed
kas nom iervuotys jo parlapen.

O parlapenim jis gausus: Tiktamenciu
kentys jame iškoto pryglaudes vengo
pryglaudes lietuv. Jis pryglaudesavo
nubaimingoji ir staugis nerduoti eiru-
rimu perskiotojui. Ir vinkart, nom is-
setilas ir mientenys jis stepie grupy
lietuvy nuyty is savo namy, dienuis,
naudono, is nuyty atėjusio pmeio. Nenon-
daimi vengauti ir masitauti parogepui
mes geriau parimukom vengy toves kelis
iškodami pryglaudes into parogepi,
tikedimreni ead regius Tirouo sotas.

o is go, o grūvenis ketūm laisvų Lietuvų.
 „Lapny“ kalne mūsų stovykla, kur gyvena
 mūsų „Olytis“ būrys ir uksuiai atėjus, Pireti
 būrys. Labelis grodis, jame pastatytos jau
 tos palapinės, stalai bei virtuvė. Aukštelėje
 padarytas būnaeris, į kurį susirinkę virdom
 arnomitę ir dainuojam partizaniskias
 dainas. Aplina stovyklą apkarai, bet jie
 dar nebaigė, nes paduogėjus gyvųjų stari-
 čius, nuštimė visiems poriejių. Parątyj
 skyrius patvai apsisarvavę, kad kreivė-
 mu atveju galėtų pradėt veikti. Liku-
 sėji gi deginasi saulej, o vėnas kita
 net uogaui išėjęs. Vremutele stovykloje
 mergutė buria kontomis. Pasisistaciū ir
 aš, kad prancūzų. Ji sutūra ir buria
 Saxo labai greit turėngs kelionę, kuri
 leisiantė nemalom. Tes skuos vakar tu-
 tai burou numatę kelionę, bet nemalo-
 munis neritėjan.

9
Pēc šī atļūna pommiskis žolgas ko-
kunda ir prancis, kad šī mānūm su
ēkistais īsoīravūmū uno Očeky lūna
Aleksandrovci, bet gūzūmū pau lūta-
ois nīskelū, lūscūm ir sustojūmū ana-
pū. šēro. Nūm dāi nūx lūra, bet
īsarān vīsmū pūmūgtū ir eti pūc
apkarū, pūskīnīstū vītonū. Nūm pa-
cūjūm nūtkūjūm, bet mūmū tūm rūs-
kravstūmū īšējū ī mūdū, nūc stūy-
lūc sargūb. nū^{īstū} pūmūc, esū karīnīc
pūc eīnā kelūckū eīnūcū uno stūy-
lūc mūdūcūg nū 200 mētrū. Tūo pūc. lū-
tū pūtkūmūc. Pūcūcū pūc nū kelūckū
mūgūm. Pūcēbūjū karīnūc ījū bēgū ī stū-
yckū, bet tūo pūcūc būmū pūcēbūcūc
ir karīnūc kūrū pūcēbūcūc ījū vūlūc,
sāndāmū ir sūndūdamū. Lūc vūjūmūc
būmū stūyckū, o vūjūcū pūc pūmūjūc ap-
karū mūdūcūg nū 15 m., pūcēbūcūc mūmūc.

ginktai. Kadangi Tai yra miške, sau-
 dyno parkines tikrai nustatytė buvo re-
 gnuoma. Bet tuo pačiu parigirdo prie-
 šo pusę sužeistų klyksmas ir komandos
 iš naujo imsi pulk. Į mūsų būrio
 1-ąją skyrių, kuris pirmasis juos netiko
 atkripi kulbosvaideio ugnis, gi tute gar-
 siai teikdamiesi ir komanduodami
 darė supingą ir denų, Tiekdamiesi su-
 rasti atpinau ginomą tarpą. Bet ir
 čia je atimurė ir Buntens kulbosvaideio
 sustiprintą 3-ąją skyrių, o pulkė is čia
 buvo dar blogiau nei buvo sauroms
 šaromis užkritusi bala. Tuo pačiu laiku
 anilicijos dalinys sklendė ir kairę pusę
 is kul juos atimė, Buntėnai. Kuris lai-
 ky priėmė mūsų pulkė is virš trijų
 pusių, bet nesuėmingai. Į stovyklas rida-
 ą atsitūpė dii rėngalvies granatos, kurios
 sprogdamos laukoai sužeidė du

stādījās gūstus: Str. ir J. (Arh. dabar zina)
 Larkis uno larko stūru aplūst po-
 zīcijas apūnēdamas ir vēnig, autrāz pa-
 drošiudamas. Tācīnā drošūti. daug
 nerētkojo, nēi pantiņnāi lūno dvarid-
 je, tūstē, pantiņes, Lūnānēnāi tūstāi
 larkē rēnēnē gūstē ir arēlīnāi
 zānējo z pantiņ. Arē pantiņes, valm-
 da larko pantiņāi kartojni ir bu-
 so atnūnōmi. Pantiņ mīnōvāidnīnānān
 ē. pantiņo z dārbz arēzāzē mīnō-
 vārdz, kūrē tāz pantiņ gūstōn
 gūstē, larkā pantiņē pantiņēnāi str-
 lūkus larkē kartojnē. Pantiņ pantiņāi
 nabēnkartojō. Tū aplūstēn vīnēn
 larkāi gūstōnāi mīnōvānīnāz arēz-
 mānā lūrdz, kōd bōlōvānāi panti-
 vēnā nānāz jēgū pantiņāi nūstip-
 nūti. Larkē klānōnān. kō ēi dā-
 nūti tācīnā?

6
Naujas dar teli. sunau lens jo su
laukte vreu del to, kad pritrūkstome
arminejoj. Poe to pries armijej dal,
nuis issilaukyt, patyziute saujetes
zonomis taip pat sunau. Tad mas
pauzdisiam, kal. dar nepriristate
publikoms paroma - apleistu vreu
amety stovykle. Į paryzating saugz
skiriu 3-ciajz styrijz, kurio styrimura,
Pog. gausiaai pasysta misty, bet
partebue, kad jis to nenori ir tosu
kineja saujedama, kad it ori
erg. parankamai misty pasysta. Prie
tebjau, kad jam atsizotius it
styrimuraci todo nenoris uti pri-
mainiaai, nes n tikrujz styjom, kad
be didesnio ar molesnio vureni-
mo n stovykles nuseidim. Paryzianu
patz dings į paryziz it kvicciau vau-
moini sudaryte saugai it tuojau

parinute visas 1-mas stajins, karia
 pasaryti, kad kame stajins buvo
 visi jauni, stipraus ir drislaus
 vyrai. Po dvejy valandy nuo kau-
 tyms pradies; apstom stajins
 pries tai paleidziant is visy gmety
 turmpas vestas. Dideliu muisy
 ministrkejimui pajome stajins
 rajons, nesutekanti jokia parigre-
 dimimo. (Parivodo omity ispuolita buvo
 tik parikti, kad net iskejijs). Grit
 pajome pries is ison z silz kur
 buvo farcaus grupi. Cia susitikom
 is is stajins isejusius uogant
 isis savo partizanus. Farcaus stajins
 jau radau turis. Trei ugniaruo
 zymai, gashar is imityti muasreina
 rode, cia usenua gyvenus zmones.
 Paktis jo grupis vyus radome jau
 parasty omity, laukianuis omity.

Dabas mums bērniem, tie: būdnie,
 Ent. ir bēdnie Petro, tad jau pusi sy-
 rosti būvo veimānoma. Tāi gēisti
 nebūvo laiko tad skubame keltis
 pēt upē & mīstē. Frakas, tas laukā
 varo, o veltiān Frakhs & Bīrīg.
 Laimi - ir keltis pēt upē mīstē
 mīstas upastēģis nos veltējo pēt-
 atē gēroks lūģis pēros plātas
 Pūstikē, apstītojam vīdū mīstē,
 vīstāģdamī pēt upē veltūmā
 veltūģē sargybas. Pūstikē sargybas
 mātē, kāp mānūs mēģioģ kērtē
 apsupimā lantā vīdūģē, kāp ja
 skubāc vāc aptēms, dāģmāc vī-
 sedamī & mīstē ir upē sargyba
 pēvāc, kad anāms upē, gēpēs
 kērtēģ nē sūmīs kērtā mīstē.
 Sūstī pīnom pāpģ, bet & mīstē pāpģ
 jē nebātstāncē.

9.

Litai slėms valandis. Prailgo lais-
tė vararė. Nors valgomė senai, bet
valgyt ir nenorim. Tik gėram vėn-
dery ir dažuol rėkom. Pagaliau
vėnkėras ir galimė kėtė ęgy.

Skustatė ęgyo kėrkę. Bet cė
pėngėdam dery ęmonė, Jan St,
ir vėl! Spar. Sokom kėrkė, bet
vėrandam. K. pradėmė manėm vėn-
vėgėmonė, vėliau kai vėnt ir
vėrkėm paliko ir pėtrėm vėbėvė-
kė. Kur galėty kėtė. (O jė pavėly-
bėm pėnsėly) Tad pradėdam vėt.
Afermėm plara vėrdy vėnant
pėrė kelio kur matėmė karant
apėlėm ir vėdarant apėsupimė.
Kėrkėm vėkėm kėrkėm pėnt-
gėvėtant vėvėm, bet ir cė pra-
vėm be kėrkėm. Kai vėjom ir
vėrdymė vėt pėnsėm vėk

Pagal veidm. statisting priate tvados, kad dale
skarcius saviudyby grai syke tarp imoniu
kuriems darbas grai netrys savo veiksmis.

Skiriamas gyvenimo technikai kelias ir
imogaus doasimis gyvenimas. Luonet
amociau imogus grai buoss dalele gam-
tes, vystantis Technikai ja daros pa-
pasir manimai: vystosi jo pastabumas
ir greitas spreadimas. Darbo tvarka pir-
mau nie vertalauja ir darbinimo:
astraus imogimo; irke apimocio pro-
to ir veiklies rankos.

Modernizant gyvenimi imogus
nuorom darosi panasius ir manius,
kad into imogti daromes pastanges
nemutolti nuo gamtes.

Ursimans ir autiternis daros imog-
darbas ir poilsis. Poilsio tikslas su-
stipostymas. Urigimas juvoto daros
Pabuto pntarkymas darbei.